

Van Mook wordt nog steeds beter

In juli 1974 stond er in dit blad een interview met Bertus van Mook met als kop er boven 'Is Bertus van Mook de beste golfer van ons land?' Nu, vier jaar later, weten we zeker dat deze vraag bevestigend kan worden beantwoord. Want tijdens het Nationaal Open Kampioenschap, dat het eerste weekend van juli op de Hilversumse Golfclub werd verspeeld, liet Van Mook er geen twijfel over bestaan dat hij in de tweede helft van de zeventiger jaren inderdaad de beste is.

Zeker over de breedte gerekend heeft hij de laatste jaren de beste resultaten behaald. Neem alleen al dit jaar, waarin hij vijfde werd in de Bouwes Pro-Am, eerste in de AGO Lauswolt Pro-Am, eerste in een Pro-Am in Eindhoven, tweede in het Besloten Professional Kampioenschap en nu dan weer eerste (en hoe!) in het Nationaal Open. Alles bij elkaar heeft hij dit seizoen in

zeven weken tijd meer dan 6000 gulden aan prijzengeld gewonnen. Een aardig douceurtje voor iemand die een beroep uitoefent waarin nog niet zo heel lang geleden maar weinig te verdienen viel. (De prof die alle wedstrijden in één seizoen zou winnen, zou ongeveer 9.000 gulden extra kunnen verdienen).

Het was bijna lachwekkend zoals de professional van Golf en Coun-

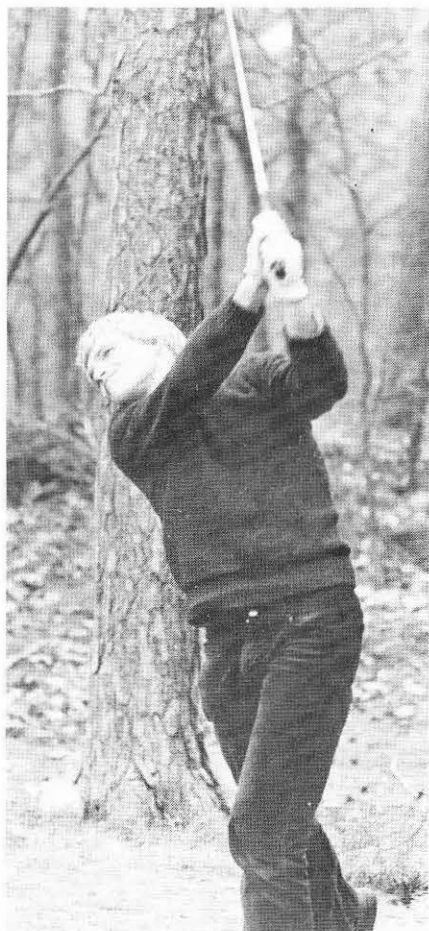
try Club 'Geysteren' de strijd in Hilversum beheerste. Van Mook begon met rondes van 73, 71 en 74 en was toen met nog één ronde te spelen 12 slagen voor op nummer twee. De enige vraag die iedereen nog bezighield was wie er tweede zou worden en later vooral wie er eerste amateur zou worden. Van Mook was men eigenlijk allang vergeten. Dat was het beste te zien aan het geringe aantal toeschouwers dat met hem meeliiep. Bart Nolte, die op jacht was naar de amateurprijs, had de meeste fans en ook dat waren er niet meer dan tien. In Nederland volgen nooit veel mensen de verrichtingen van andere golfers, maar deze keer in Hilversum waren de thuisblijvers bij voorbaat geëxcuseerd. De laatste dag, toen er 36 holes op het programma stonden,

Bertus van Mook werd in Hilversum voor de derde keer nationaal open kampioen.

Voor Bart Nolte en zijn caddie was het gezellig onder de paraplu, maar ook lastig.

Willem Swart kwam van 'nergens' en werd verrassend eerste amateur. De laatste dag had hij samen met Van Mook de beste score.

kwam de regen onophoudelijk met bakken uit de loodgrijze hemel. Alsof dat nog niet genoeg van de spelers eiste, was er ook nog een harde wind en kwam het kwik in de thermometer niet boven de 15 graden. Wanneer u uw blik over de uitslagen laat gaan en in de vierde kolom al die hoge scores ziet, dan weet u de oorzaak. Eén ronde vergde vier uur. De 30 overgebleven spelers hebben die laatste dag zo'n zes uur in de stromende regen gespeeld. De eerste ronde is dan nog niet het allerergste – men heeft hoop dat het nog wel eens ophoudt – maar wanneer het dan tijdens de tweede ronde zelfs nog harder gaat regenen, dan verliest men de concentratie, want alles, inclusief de zo belangrijke grips, is doornat geworden, de zorgzaamheid van de caddies ten spijt.

Een zeer goede regenspeler bleek Willem Swart. Met ronden van 76 en 79 werd hij de grote triomfator van de zware laatste dag en, naar later bleek, van het hele kampioenschap. Bij de amateurs ging aanvankelijk alle aandacht uit naar Bart

Nolte. De Eindhovenaar lag tot en met 63 holes altijd een slag of vier voor op de naaste concurrent en de verwachting was dan ook dat de voor hem belangrijke titel van eerste amateur in het Nationaal Open hem niet kon ontgaan. Maar ondanks de steun van zijn caddie/vriendin Laurence Thywissen, die bijna bezweek van de zenuwen, raakte hij in de laatste negen holes letterlijk en figuurlijk de grip kwijt. Het eind van het liedje was, dat Willem Swart, die al lang en breed in het clubhuis zat, met zijn 79 opeens gelijk bleek te zijn geëindigd met Nolte, die 83 binnenbracht. Hevig teleurgesteld en moreel in het nadeel begon Bart aan de verlenging op de 73ste hole, toevallig ook nog dezelfde hole waar hij vorig jaar in het Matchplay Kampioenschap in de halve finale op een nogal schlemielige manier van Streutgers had verloren, nadat hij, net zoals nu, eigenlijk allang had moeten winnen. Om een lang verhaal kort te maken: Nolte maakte een slordige 6 en Swart maakte een slordige 5.

Het was een verrassende ontknoping met twee jonge (21 en 22 jaar) veelbelovende golfers in de hoofdrol. Het succes van Willem Swart van 'De Pan' was niet helemaal voorzien. Hij was dan wel jeugdkampioen in 1976, maar in 1977 en ook dit seizoen had hij nog niets van zich laten horen. Of het feit dat hij in militaire dienst is iets met zijn terugval te maken heeft gehad weten we niet. Wel weten we dat hij via Kees ten Bokkel Huinink een tip van Piet Witte over de adresstand heeft overgenomen en dat dat het wapen was waarmee Willem op de Hilversumse heeft toegeslagen.

Bart Nolte, de jeugdkampioen van vorig jaar, maar nu te oud om zijn titel te verdedigen heeft plannen om naar Amerika te gaan. Op een universiteit hoopt hij in aanmerking te komen voor een z.g. golf scholarship, een regeling waarbij hij 's ochtends kan studeren en 's middags kan golfen.

Willem Swart zal de junioren volgend jaar verlaten. Als opvolger van hem en Bart Nolte als jeugdkampioen tippen we in de komende jaren Toby Rijks, een 17-jarige speler van de Hattemse, die in dit sterke gezelschap van amateurs – alleen de Kennemer-golftweeling Streutgers en Braun ontbrak – op een zesde plaats eindigde.

Erik Hertzberger – 74, gelijk par, in de tweede ronde – werd goede derde en vierde werd een andere juni-

Wilfred Lemmens had het al druk genoeg om z'n stokken droog te houden en moest soms ook nog de vlag bewaken.

or, Barend van Dam. Gelukkig is hij in betere doen dan vorig jaar. Nationaal kampioen Bertus van Mook constateert trouwens dat het peil van de amateurs er de laatste jaren niet op vooruit is gegaan. 'De tijden van Dudok van Heel zijn nog niet teruggekeerd,' zegt hij. Bertus zelf kwam in Hilversum beter uit de voeten dan ooit. Van tee tot green was hij al ongenaakbaar, maar eenmaal op het gemillimeterde gras rond de hole wist hij zich met de putter vaak geen raad. Hij dacht al van tevoren dat de bal op de rand van de hole zou blijven liggen. Bertus, die deze zelfde woorden in het NRC-Handelsblad las: 'Dat klopt. Er zijn tijden geweest dat ik van drie meter dacht: 'Leg 'em erbij, want anders maak je drie putts.' Maar ik heb nu een nieuwe putter, een 'bullseye' van Acushnet, en heb ergens in een boekje een tip gelezen die ik nu toepas. Vroeger raakte ik de bal aan de punt van het slagvlak, nu raak ik ze vlak onder de shaft en houd de handen daarbij iets lager op de grip. Je hebt het resultaat zelf gezien, ik heb vele belangrijke korte putts gemaakt en met de lange putts bedreigde ik van alle kanten van de green de hole.'

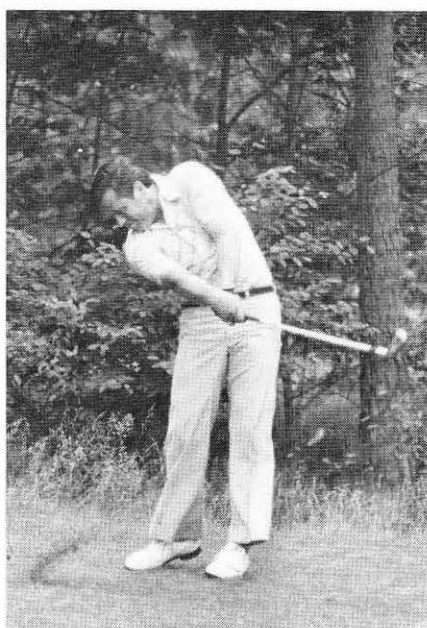
Klopt. Zelden hebben we een Nederlandse golfer met zo veel zelfvertrouwen een wedstrijd zien winnen. In plaats van zenuwachtig te roken, wat veel golfers doen, stond hij zondagmorgen breed lachend ontspannen op de eerste tee. De

Gerry Jeurissen maakte in de tweede ronde twee eagles in drie holes.

laatste dag was voor hem een farce. Het is tekenend voor de aanvalsdrift van Van Mook dat hij ondanks zijn grote voorsprong toch via de kortste weg met iedere approach probeerde de vlag te raken. Zoals hij nu putt heeft hij ook het vermogen om het karwei af te maken. Zijn laatste ronde van 81 kan men wegdenken. Hij was in de stemming voor op z'n minst nog een rondje van 74, maar ook hij, en zijn vrouw Reina die voor hem caddiede, betaalden de tol voor de neerplensende regen. Bertus, die 42 jaar is, zal er bij het Internationaal Open op de Noordwijkse niet bij zijn. Hij is dan met vakantie in het Sauerland in Duitsland, maar zal golf er niet helemaal vergeten. De stokken zijn mee en met zijn zoon Wilbert wil hij twee of drie keer op het negen holes baantje in Winterberg spelen. Zomaar, voor het genoegen.

Behalve de daden van Willem Swart – hij liet 32 professionals achter – en Toby Rijks diende zich op de Hilversumse Golfclub nog een jonge speler als een belofte aan. Wilfred Lemmens, de jongere broer van professional kampioen Hans, is pas 21 jaar en geeft op de drukke golfclub in Dortmund les van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. Dat hij ook zelf goed kan spelen wisten we al. Het laatste jaar begint hij in alle toernooien even goed, maar dan, in de beslissende fase laat hij het afweten. 'Gebrek aan ervaring,' is zijn eigen verklaring en dat zal ook wel. Dezelfde kwaal leek hem te zullen opbreken in dit kampioen-

Simon van den Berg eindigde op de gedeelde tweede plaats met een score van 14 over par.

schap. Met scores van 76 en 74, twee over par, begon hij eenzaam op de tweede plaats aan de laatste dag. Dromend van eindelijk eens een goed kampioenschap betaalde hij meteen in de eerste twee holes het harde gelag voor jeugdige overmoed: hij startte met twee rampzalige zevens. Menig golfer en zeker leeftijdgenoot zou na dat moment het moede hoofd hebben laten hangen. Maar Wilfred heeft een goed hoofd op z'n romp en ging, alsof er niets was gebeurd, blijmoedig door, op zoek naar evenwicht en pars en birdies. En die kwamen. Hij beperkte de schade tot 80 en deelde uiteindelijk de tweede plaats met Simon van den Berg. Simon maakte 77, 77, 78, 78 en zou in aanmerking zijn gekomen voor de prijs voor de meest constante speler. Net als Van Mook is Simon altijd bij de eersten te vinden.

Professional kampioen Hans Lemmens, opnieuw voor de gelegenheid overgekomen van zijn club Donaueschingen in Beieren, werd vierde. Met Simon van den Berg was hij de enige die vier keer onder de 80 rondging. Desalniettemin was hij een en al zelfkritiek en is alweer uit op revanche. En dat is misschien een goed teken voor het Open, want één Nederlander moet toch de laatste dag halen. Henk Stevens misschien, die in Hilversum vijfde werd zonder ook maar één keer het hout uit de tas te hebben gehaald. Of Kees Visser van de Groningse, die de achtste plaats deelde met Alex Loesberg, en als laatbloei-

Henk Stevens, alweer ruim een jaar in Gent, staat vierde in de Order of Merit (foto GOLF).

steeds beter gaat spelen en misschien over drie jaar de top-drie haalt als hij deze ontwikkeling voortzet.

Ieder van de 70 deelnemers (38 professionals en 32 amateurs) zullen hun tragedies en hoogtepunten hebben gehad. We zullen er daarvan nog één memoreren en wel een hoogtepunt. Gerry Jeurissen, al jaren door zichzelf onderschat, liet zien wat hij eigenlijk waard is door drie drieën achter elkaar te maken. En dan niet zomaar drie drieën, want twee ervan waren eagles. Hij maakte ze op 13, 14 en 15 in een rondje van 73, een van de drie scores onder par; de andere twee waren van Van Mook.

Het prijzengeld van 10.000 gulden was beschikbaar gesteld door Westland/Utrecht Hypotheekbank; 22½% ging naar de kampioen. De heer R. Rahusen, voorzitter van de Golf Federatie, reikte de prijzen uit.

De volledige uitslag luidt (Hilversumse Golfclub, par 74, SSS 73, vetgedrukte namen zijn amateurs):

Bertus van Mook	73-71-74-81=299
Simon van den Berg	77-77-78-78=310
Wilfred Lemmens	76-74-80-80=310
Hans Lemmens	76-78-79-79=312
Willem Swart	80-78-76-79=313
Henk Stevens	78-75-80-80=313
Bart Nolte	75-79-76-83=313
Kees Visser	80-78-76-81=315
Alex Loesberg	78-79-77-81=315
Gerry Jeurissen	80-73-79-84=316

Martien Groenendaal	75-80-81-81=317
Erik Hertzberger	82-74-81-81=318
Wim Stevens	76-86-79-78=319
Cees Renders	81-76-84-78=319
Barend van Dam	78-78-80-84=320
Brian Gee	82-76-81-83=322
Jaap van Neck	77-81-79-85=322
Jan Dorrestein	80-75-84-85=324
Gerard de Wit	78-77-83-86=324
Cecil Brown	82-81-77-85=325
Toby Rijks	82-78-81-85=326
Ger Bazuin	79-78-84-85=326
Victor Swane	81-83-82-81=327
Piet van Beelen	85-79-81-83=328
Bill Lyon	82-76-81-90=329
René Mouw	83-78-86-83=330
Wim Dorrestein	83-82-81-84=330
Harm Herrema	80-79-81-93=333
Ad Wessels	79-83-87-88=337
Cees Dorrestein	81-81-88-88=338

Niet gekwalificeerd voor de laatste 36 holes:

Gerard van Dam	81-84=165
Johnny Balvert	84-82=166
Rudi Brown	84-82=166
Paul Jennings	82-84=166
Ted Schmitz du Moulin	82-84=166
John Scholte	88-79=167
Eric Newgas	84-83=167
Piet Witte	84-83=167
Tom O'Mahoney	81-86=167
Wiljan van Mook	77-90=167
Granville Ogden	80-88=168
Michiel Nolte	86-83=169
Bert Meyers	86-84=170
Frans Jan van Rongen	86-84=170
Marlof Strumphler	86-84=170
Jan Leeftang	85-85=170
Henk Kuysters	82-88=170
Wilfred Smit	82-88=170
Bauke Bult	88-83=171
Jan D. Postma	78-93=171
Sander Schaepkens van R.	88-84=172
Philip J. van Hilten	85-87=172
Jan Stevens	85-87=172
Piet Wijnen	90-83=173
Jan Laarman	88-85=173
Servaas Verberne	87-86=173
Robbie van Erven Dorens	90-84=174
Gerrit Goor	87-88=175
André Jeurissen	86-89=175
Jeroen Heinen	90-87=177
Victor de Ridder	88-89=177
Dick van Suydam	87-90=177
Roy Cattell	85-92=177
Onno Meyer	94-84=178
Frans de Haan	91-87=178
Casper Knol	92-88=180
Dick Zitterstein	92-92=184
Cees Dirkzwager	95-95=190
Henk Beekhof	98-95=193
David Larvin	78-n.r.

Beslissingswedstrijd om GOLF-Beker

De strijd om de GOLF-Beker, die op zaterdag 8 juli op alle clubs is verspeeld, is onbeslist geëindigd. De heer **P. Wolters** (handicap 21) kwam op Golfclub 'De Haar' tot 8 up. Even later werd eenzelfde resultaat doorgebeld van Golfclub 'Kleiburg', waar de Portugees **J. Delgado** (handicap 14) ook met 8 up was binnengekomen. De reglementen van deze 40 jaar oude Bekerwedstrijd schrijven voor dat de zaterdag erna een beslissingswedstrijd dient te worden gespeeld. In verband met vakantie van een van de twee kanshebbers kan de play-off echter niet eerder worden gespeeld dan zondag 6 augustus. Het treffen zal plaatsvinden op het voor beide spelers neutrale terrein van Golfclub 'De Pan.'

Verrassend derde in de landelijke strijd werd bekerverdediger George Jan Timan. Het 16-jarige jeugdlid van de Keppelse – inmiddels handicap-12 – deed met 7 up nauwelijks onder voor de, voorlopig, beide winnaars. In verband met het zeer slechte 'zomerweer' waren er weinig deelnemers. De Rotterdamse was zelfs gesloten en op de Amsterdamse ging de wedstrijd niet door omdat op acht holes wintergreens (!) van kracht waren.

De gedetailleerde uitslagen luiden:

GOLFCLUB	WINNAAR	SCORE
Amsterdamse Golfclub	Afgelast	—
Domburgse Golfclub	C. Bosman (19)	1 up
Golfclub 'De Dommel'	Mej. L. Thywissen (29)	4 up
Eindhovense Golf	E. van der Poel (22)	2 up
Drentse GC		
'De Gelpenberg'	B. Verstoep (11)	3 down
G & CC 'Geysteren'	A. Hesen (22)	a.s.
Haagsche G & CC	Mevr. M. L. Boreel (6)	1 down
Golfclub 'De Haar'	P. Wolters (21)	8 up
Hattemse G & CC	Mej. P. Rijks (18)	2 down
Hilversumse Golfclub	G. van Dam (5)	3 up
Kennemer G & CC	J. Ijff (18)	a.s.
Keppelse Golfclub	G. J. E. Timan (12)	7 up
Golfclub 'Kleiburg'	J. Delgado (14)	8 up
Golfclub 'Lauswolt'	Mevr. L. Bouma (19)	a.s.
Rotterdamse Golfclub	Afgelast	—
Noord-Nederlandse G & CC	Mevr. F. C. Verwey (22)	a.s.
Noordwijkse Golfclub	W. Dirkzwager (13)	1 down
U.G.C. 'De Pan'	Mevr. Bussemaker (14)	2 down
Rosendaelsche Golfclub	Mevr. W. v. Berge	
	Henegouwen (18)	2 down
	G. Dunlop (14)	2 down
Sallandse GC 'De Hoek'	J. D. Postma Jr (4)	1 down
N.Br. Golfclub 'Toxandria'	Mevr. E. Dop (18)	2 up
Twentse Golfclub	J. Scholten (10)	1 down
G & CC 'Wittem'	D. McLeod (5)	a.s.
Veluwse Golfclub	A. J. Leeftang (5)	3 down
Golfclub 'De Schoot'	M. van Herpen (11)	5 up
	R. Brown (8)	5 up

Goede prestaties leverden ook Gerard van Dam, die van de Rotterdamse naar de Hilversumse uitweek en er van handicap-5 met 3 up binnenkwam, en Laurence Thywissen, die op 'De Dommel' handicap-29 had, derhalve van 24 moest spelen en daarmee een score van 4 up behaalde.